ΣΑΒΒΑΤΟΝ
29
ΜΑΪΟΥ 1937

ΕΒΡΟΣ

ΑΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΑΝΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ
ΑΡΙΘ. 531
ΕΤΟΣ 9ον

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ε. Γ. Α

Θερμαὶ ἐκδηλώσεις φιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας

Νὰ φυλαχθοῦν οἱ ἐπιβουλευόμενοι τὰ ἐνιαῖα σύνορά μας

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐν Ἀθήναις πρὸς τιμὴν τοῦ Προωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας κ. Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ διεβίβασε πρὸς τὸν Προθυπουργὸν Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις τηλεγραφικῶς:

« Ἐξοχώτατον Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ,

Ἀθήνας

Ἐπληροφορήθην ὅτι εὑρίσκεσθε αὐτὴν τὴν στιγμὴν περικυκλωμένοι μὲ φιλίαν καὶ ἀδελφοσύνην. Ἀδύνατον νὰ σᾶς ἐκφράσω πόσον σᾶς ζηλεύω μανθάνων ὅτι εἰσθε μεταξὺ ἀξιοτίμου Κεινεῦ καὶ ἀντιπροσώπων ἑνὸς Ἔθνους μετὰ τῶν ὁποίων ἡ μεταξὺ μας συνεννόησις θὰ εἶνε παντοτεινή.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐκφράσετε τὰ φιλικά αἰσθήματα τοῦ γεμίζουν τὴν καρδιά μου. Χαιρετισμοὺς εἰς τοὺς φίλους μας. Ἀτατοῦρκ ».

Ἡ δευτέρα ἔχει οὕτω :

Τὰ σύνορα τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν Κρατῶν ἀποτελοῦσι ἑ ἰσῖον σὺνελσι. Ἐκεῖνοι οἱ ποῖοι θὰ εἶχον βλέψεις ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ, θὰ ἐξετίθεντο εἰς τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἥλιου καὶ συμβουλεύω εἰς αὐτοὺς νὰ φυλαχθῶσι.

Ἐδραζομένη ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς ἡ Βαλκανικὴ φιλία, θὰ κερδίσῃ εἰς πληρότητα καὶ ἐν τούτῳ φωκιντσι οἱ ἄνδρα πιστικοὶ καὶ ἐκπολιτιστικοὶ σκοποὶ της.

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ »

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Μετὰ τὰς ὡς ἄνω ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

« Τὸ διάγγελμα τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἀνεγνώσθη εἰς ἑπήκοον ὅλων. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ τοῦ Στόλου καὶ τῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἑλλάδος παρόντες ἐδῶ ἐκφράζουν τὴν ἀπείρον χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν των διὰ τοὺς λόγους τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας οἱ ὁποῖοι ἀνταποκρίνονται πλήρως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μας αἰσθήματα καὶ τὴν βαθεῖαν καὶ ἀμετάβλητον φιλίαν τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τρέφει πρὸς τὸ ἀδελφὸν Ἔθνος τῆς Τουρκίας.

Διὰ τῆς ἐκφράσεώς σας ὅτι τὰ σύνορα τῶν Βαλκανικῶν μας κρατῶν δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἓν σύνορον ἀκεραιώσατε μίαν ἀλήθειαν ἡ ὁποία ὑπῆρχεν ἡ βάσις ὅλων τῶν προσπαθειῶν μας καὶ ὅλων τῶν σκέψεών μας κατὰ τὰ ἔτη, καθ' ἃ συνεργαζόμεθα πρὸς σχηματισμὸν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Ἡ ἐκφρασις αὕτη εἶνε τόσον εὐτυχὴς καὶ τόσον πλήρης ἀληθείας, ὥστε εὐδεῖς ὑπάρχει εἰς τὰς Χώρας μας, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν τὴν αἰσθάνεται εἰς τὴν καρδίαν του.

ΜΕΤΑΞΑΣ »

ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΜΑΛ

Εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἀνταπήντησεν πάρκυτα διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεφωνήματος :

« Εἶμαι εὐτυχὴς νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι αἰσθάνεμαι τὴν μεγαλυτέραν ἀνθρωπίνην καὶ στρατιωτικὴν εὐχαριστησιν, ὅπ λῶν προς ὑμᾶς, ὅτι τὰ σύνορά μας εἶνε τὰ αὐτὰ καὶ ὅτι οἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι τὰ προασπίζουν εἶνε ἑνιαῖαι καὶ ἀχώριστοι.

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ »

Τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἐπεφράγισε τὴν ὡς ἄνω ἀνταλλαγὴν τηλεφωνημάτων διὰ τῆς ἑξῆς τηλεφωνήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας φράσεως :

« Εἴμεθα πλήρως καὶ ἐσαεὶ σύμφωνοι ».

Χ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ

Ἀγία πέτρα = Δημοτικά-Διδυμότειχον — Πλωτινόπολις

Ἡ ἀνωτέρω σειρὰ δὲν εἶναι οὐ σπουδῶς ἱστορία, εἶναι ὅμως εὐχάριστος ἀφήγησις τῆς 70-80 ἐτῶν γνώμης περὶ τῆ, σχέσεως τῶν λέξεων τούτων γενομένη παρὰ τοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου κ. Ἀριστείδου Δελόγγου.

Εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει κατοικοῦντα νῦν Ἀδριανουπολίτην ἐπιστήμονα κ. Τηλέμαχον Ὀρφανίδην ὀφείλομεν καὶ τὴν βεβαίωσιν, ὡς κα τὰ τὸ 1929 ἢ 1930 ἔρχεφα ἐν τῷ "Ἕβρῳ, ὅτι εἰς τὴν κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου φερομένην φυλακὴν Κορδίου τοῦ 12ου τῆς Δουνδίας εἶδον ἐπιγραφὴν λατινικοῦ ἀναγέ-

ρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ Κορδίου, χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίζουν αὐτοῦ, καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ἐκ τυχαίας δὲ ἀφαθῆς συναντήσας ἀφ ἡμερῶν ἐν τῇ εἰκόνῃ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Βατάσσι ἡκουσα παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ παρόντα. Ἡ λεγομένη Ἀγία Πέτρα ἔφερε καὶ ἐν τῇ λαϊκῇ ἐκείνῃ ἡλικίᾳ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀχ ἕνεκα ναοῦ τινος, ὡς θὰ ὑπεθέμεν ἡμεῖς, ὁλοκλήρου ἰδρυμένου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος, ἀλλ' ἕνεκα πέτρας τινὸς γεγενεσθαι; καὶ τὸ χειρόγραφον τοῦ ὑψώματος, ἢ ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσα ἐπιστεύετο ὡς θεραπεία ἀπὸ κακοῦ τοῦ ὑπὸ βαίνοντα ἀσθενεῖς.

Καὶ ἀληθῶς, ὡς καὶ αὐτὸς εἶπε ἐπιμόν, πολλοὶ καὶ ἄλλοι ωμένοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐσέρχοντο μετὰ προσοχῆς ἕνεκα τοῦ κινδύνου καὶ διέβαινον ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν πέτραν. Ἴδου λοιπὸν ἡ αἰτία τῆς ὀνομασίας τοῦ ὑψώματος ἐκείνου. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἀποβλέποντες, ἐλθόντες, πρὸς δυνατὸν νὰ συμβῇ κίνδυνον κατέστρεψαν, λέγω, τὴν πέτραν ἐκείνην.

Ἀλ λόγῳ ὅμως τῆς ἀδιαβάτου πρὸς τὸν τόπον τελεταὶ ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἔτεται καὶ τοῦ ἔφεδτος παρελθόντος, ἀπὸ ἀπὸ καὶ τὰ πάν ἔτος τὴν Πέμπτην τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος μετεβαίνον οἱ κάτοικοι τοῦ Διδυμοτείχου καὶ ἐτέλουν ζωηρότατας κοινηρυκικὰς διασκεδάσεις μετὰ χορῶν καὶ φα-

μάτων. Διὰ τὰ μὴ νομίσῃ τις δὲ δὰ μονολὴ εἶνε τοιοῦτο πιστὸς πρὸς ἄλλους, θὰ προσθέσωμεν πα φρομορ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Θεσσαλίας Ὀρθρυος, πλησίον τοῦ χωρίου Γιαντσοῦς, τῆς πολιτείας, ὅπου κατὰ τὸ 1897, ὅτε ὁ Τοῦρκος στρατὸς νικηφόρος προῆλθε μεχρι Δομβοῦ καὶ κορυφῆς τῆς Ὀρθρυος, οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι οἱ πλεῖστοι ἐπεχώρησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν πρὸς τὸν Σπερχειὸν πλευρὰν τῆς Ὀρθρυος καὶ ἐκεῖ ἴδρυσαν νέαν Γιαντσοῦν, παρεμείναν δὲ ὀλίγοι. Ἡμεῖς δέ, γεννηθεντες ἐν Σπερχειάδι κατὰ τὸ 1920—27, καὶ ἀνεβάντες, μετὰ γάλου εἰς τὴν σειρὰν τῆς Ὀρθρυος, ἵνα ἴδωμεν τὰ ἀπέναντι ἀλλήλων στρατιωτικὰ φυλάκια Τούρκων καὶ Ἑλλήνων τῆς πρώτης Τουρκοελληνικῆς ὁριοθεσίας, καὶ προχωρήσαντες, ὀλίγον καὶ εἰς τὴν Γιαντσοῦν καὶ ἀεβρέσαντες τὴν ἐπικρατοῦσαν λοιπὴν πίστιν περὶ πλήθους κειμένου γεγνωτοῦ βράχου, οὐχὶ ὅμως ἐν ἀπορήσαν θέσει, ὅτι κάποτε τὸν πυρὸ τὸν εἰς τοὺς ὀπεγρωμένους, ἀφοῦ σπέρμον καὶ ὑπήλθομεν χωρὶς ἐπεγγὸς νὰ ἀφεθῶμεν. Τοιαῦτα τῆς πίστεως λοιπὸν καὶ ἐντάσσα ἔδωκε τὸ ὄνομα Ἱερὰ Πέτρα.

Προχωροῦμεν εἰς τὰς ἄλλας ἀφηγήσεις τοῦ κ. Δελόγγου.

Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα

† Ἀρχιμανδρίτου
Νικολάου Βαφείδου,
Καθηγητοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΡΑΚΗΣ

Τὸ ἐν Κομάρσι ἀνευρεθὲν ἀνάγλυφον τοῦ ἥρωος τῆς Θράκης, ὡς θεοῦ τοῦ κυνηγίου.

Πρὸ δύο μηνῶν ἀνευρέθη ἐν τῷ χωρίῳ Κόμαρσι τῆς πρεφεκτουρίας Ὀρεστιάδος καὶ μετεφέρθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπαρχίας Διδυμοτείχου ἀνάγλυφος καὶ ἐκπίγραφος ἐπὶ μαρμάρου εἰκών. Ἐξητάσαμεν αὐτὴν καὶ ἐλάβομεν φωτογραφικὸν ἀντίτυπον. Πρόκειται ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς περὶ τοῦ λεγομένου ἱππέως ἢ ἥρωος τῆς Θράκης, ὅπερ εἰκονίζεται εἰς πολλὰ ἀνάγλυφα καὶ ἀφομοιοῦται πρὸς ἑλληνικοὺς ἥρωας θεοὺς καὶ θεούς. Ἰδίως δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, τοῦ ὁποίου φέρει ἐνίοτε καὶ τὸ ὄνομα.

Πρὶν περιγράψωμεν τὸ ἀνάγλυφον καὶ ἐκφράσωμεν τὰς περὶ αὐτοῦ ἰδέας ἠδὴ καὶ κρίσεις, θεωρεῖ μεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν γενικά τινα περὶ τοῦ ἥρωος τῆς Θράκης.

Περὶ αὐτοῦ [illegible] τῶν τοῦ καὶ τῶν [illegible] ὑπ' ἠμῶν [illegible] τὰς ἑξῆς [illegible]

(Ὁ ἥ[illegible] τίδου, [illegible] 1936, σε[illegible] Θρακικὰ [illegible] κλείας τῆς [illegible] Σοκηρίου, Θρ[illegible] δὲ φέρει ἄλλα ἐπίθετα ἀνὰ Συλλογὴ Σταυρ[illegible] Buit de corr hellénique, 1932, [illegible] 583 κ. ἑ. Νικολάου Ἀποστολίδου: Συλλογὴ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἀνευρεθεισῶν ἐν Τραϊανῇ Ἀγόρᾳ, μὲν Σταῦρα Ζαγορᾶ καὶ περὶ αὐτὴν Θρακικὰ Η΄ τοῦ ἰδίου πάλιν. Σ ἄλογῃ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἀνευρεθεισῶν ἐν Φιλιππουπόλει, Θρακικὰ ΣΤ΄, Ζ΄ καὶ Η΄.).

Οἱ ἀρχαῖοι Θρᾶκες ἐλάτρευον ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων αὐτῶν θεῶν καὶ ἑλληνικούς. Ὅσον δὲ ἡ Θρᾴκη εἶχεν ἐξελληνισθῆ τελείως, οἱ ἑλληνικοὶ θεοὶ εἶχον πλέον ἀντικατασταθῆσι ἢ ἀφομοιωθῆ πρὸς τοὺς θρᾳκικοὺς καὶ εἶχον λάβει καὶ θρᾳκικὰ ὀνόματα. Καὶ διασώζονται μὲν ὀνόματα θρᾳκικῶν θεῶν καθαρῶς θρᾳκικά. Ἐνίοτε ὅμως εὑρίσκονται ταῦτα παραλλήλως πρὸς τὰ ἑλληνικά.

Ἀνευρέθησαν διάφορα θρᾳκικὰ ἀνάγλυφα, πλῆσιον τῶν ἄλλων παριστάνων τὸν ἥρωα τῆς Θράκης. Οὗτος ἐθεωρεῖτο θεὸς τοῦ κυνηγίου καὶ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ὑπογείου κόσμου, ἡ δὲ λατρεία αὐτοῦ ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαδεδομένη παρὰ τοῖς Θρᾴξι.

Εἶναι [illegible] ἔφιππος, ἐξ οὗ καλεῖται καὶ ἱππεὺς τῆς Θράκης. [illegible] βαδίζει μέν. Ὅταν πρόκειται περὶ ἡρωοποιηθέντος, ἥρωος καλεῖται ὅπ, ὅταν πρόκειται περὶ τοῦ ἥρωος, ὡς θεοῦ τοῦ κυνηγίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει συνεκονίζονται μετὰ τοῦ ἵππου κυνηγετοῦ καὶ κύων κυνηγετικὸς καὶ θηρίον τι ἄγριον ἢ φαγοκτόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι συνήθως λέων. Ἐνίοτε τέλος συνεκονίζεται καὶ παῖς. Ὁ ἥρως ἀναπαριστᾶται ἄλλοτε ἀρχηγέτης, ἄλλοτε δὲ φέρει ἄλλα ἐπίθετα ἀναλόγως τῆς παραστάσεως καὶ τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ, καὶ εἶναι ἐν γένει ἀντιπροσωπευτικός, ὡς φαίνεται, τύπος διαφόρων ἡρώων καὶ θεῶν, διότι παριστάνεται ὡς ἥρως καὶ ἡμίθεος ἢ θεὸς καὶ διότι εἰς τὰ ἀνευρεθέντα ἀνάγλυφα ἔχει ἐν μέρει μὲν κοινὰς ὄψεις καὶ παραστάσεις ἐν μέρει δὲ διαφόρους, ὡς ἀκολούθως καὶ ἀνωτέρω.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ. Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο ΤΥΦΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Ἐπ' ἐσχάτων παρεπρήθη ἐν τῇ πόλει μας ὁμαδικὴ φύκωσις τυφοφοβίας.

Καθ' ἑκάστην ἀκούομεν: πῶς πάει ὁ τύφος; ἔχομεν μεγάλην ἐπιδημίαν; πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ προφυλαχθῶμεν; ἄρχα προφυλακτικὰ ὠφελοῦν τὰ ἐνιέμενα ἀντιτυφικὰ ἐμβόλια ἢ τὰ ἐσωτερικῶς λαμβανόμενα ἐντερ μβόλια; Ὁ κα νὶνὸς ὁστις προῦλθεν εἰς τὸν πα λὸν κόσμον εἶνε λίαν δεδικαιολογημένος καὶ ὑγιοχολογικὸς εὐδιήγησις, κατόπιν τῶν 3-4 περιστατικῶν πρωτοπαθοῦς ἀπεβλήθησαν κακῶς ἐν συνεχείᾳ τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο. Ἡ κακὴ ἔκβασις τῶν ἀνωτέρων περιστατικῶν δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν πίκανην μείζονα τοξικότητα τοῦ μικροβίου, κυρίως ὅμως εἰς τὴν ἠλαττωμένην ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἀσθενῶν καὶ εἰς τὰς βαρείας ἐπιπλοκας, αἵτινες παρουσιασθῆσαν κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νόσου.

Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται ὅμως ἐκ τοῦ γεγονότος τῶν ἀνωτέρω ἀρνοῦμεν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐδρισκόμεθα πρὸ ἐπιδημίας τύφου εὐρείας ἢ κυμαντάτης κλίμακος.

Γενικῶς τὰ κρούσματα εἶνε περιωρισμένου ἀριθμοῦ.

Καὶ δὲν ἔχομεν τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, παρὰ τὲν παντοτε ἐνδημοῦντα ἐν τῇ πόλει μας κοιλιακὸν τύφον μὲ μικρὰν παρέμυνσιν!

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰ τὰ ζήτημα τῆς προφυλάξεως τοῦ τύπου ἔγινε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἐκρίναμεν σκόπιμον ὅπως φέρωμεν τοῦτο εἰς τὴν ὀπμεσιότητα.

Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζωμεν τὴν αἰτιολογίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως αὐτοῦ. Ὁ κοιλιακὸς τύφος εἶνε νόσος λοιμώδης, ὀφειλομένη εἰς τὸ βακτηρίδιον τοῦ Εἰμπέρτ, ὅπερ φυσικῶν μεταλλοῦν ἀντοχὴν εἰς τὸ ὄξεκι καὶ μικρότερον εἰς τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι, ἐὰν τὸ βακτηρίδιον ἐκτεθῇ ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς θερμοκρασίαν 60 ὁ φανεῖ ἀστ. Ἡ μεγίστη ἀντοχὴ τοῦ βακτηρ. τύφου παρατηρεῖται, ὅταν εὑρισκεται ἐντὸς βάθρων. Ἡ ἔξοδος τοῦ βακτηριδίου τοῦ τυφοῦ ἐν τοῖς τοῦ ἀνθρωπινου σώματος γίνεται διὰ τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος.

Καὶ κυρίως μὲν διὰ τῶν λεμφικῶν ἀγγείων τοῦ ἐντέρου, εὐχῖ σπα ἰως ὅμως καὶ διὰ τῶν ἀμυγδαλῶν. Τὰ βακτηρίδια τοῦ τύφου ἀπαρβλλονται τοῦ ἐυριόντος κυρίως διὰ τῶν κοπράνων καὶ τῶν οὔρων, σπανιώτατα δὲ διὰ κῶν πτυλῶν, ὅταν ὑπάρχῃ τυφικὴ βρογχίτιδη πνευμονία. Καὶ ἐφόσον μὲν ὁ τυφὶὸν εἶνε κλινηρὴς τὸν κίνδυνον τῆς ἀμέσου μολύνσεως διατρέχουν μόνον οἱ κοπρί τον ἄρρωστον, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ κόπρανα καὶ τὰ οὔρα του. Ἔνεκα τούτου εἰ περιπεισμένοι τὲν ἄρρωστον πρέπει νὰ λαμβάνουν μέτρα αὐστηρότερα, σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ θεραπεντος ἰατροῦ, πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεώς των.

Προσέτι πρέπει ν' ἀπολυμαίνωνται τὰ οὔρα καὶ τὰ κόπρανα τοῦ ἄρρωστου διὰ γάλακτος ἀσβέστου, ἵνα μὴ ταῦτα παραουρέμενα διὰ τοῦ ὕδατος γίνεον αἰτία μολύνσεως λαχανικῶν ἢ ποσίμου ὕδατος καὶ συνεπῶς μολύνσεως καὶ τοῦ κοινοῦ. Ὅταν εἰ τυφόντες ἀνῤῥώσεων εἶνε εἰ περισσότερον ἐπικινδυνοι διότι εἶνε μικροβιοφόροι ἐφῆμοι ἢ ἀυρκεῖς ἀπαρτίνοντες διὰ τῶν οὔρων καὶ κοπρανων τὰ βακτηρίδια τοῦ τύφου.

Οἱ πλεῖστοι τοιοῦτοι εἶνε μικροβιοφόροι ἐπὶ 10 περίπου ἑβδομάδας, ἀλλὰ οὐκ ὀλίγοι καὶ ἐπὶ ἔτη ἢ ἐφ' ὅρου ζωῆς. Εἰς δὲ τὰ χωρὶς ἢ τὰς μικρὰς πόλεις οπου ἐκ ἀκρὴς συνηθείας ἀποπατοῦν ἢ οὔρουν ὑποσδήκειε, προκαλοῦν τὴν μόλυνσιν τοῦ ποσίμου ὕδατος ἢ τῶν λαχανικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν μόλυσιν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπίσης ὅταν τὰ περιττώματα τοῦ τυφιόντος χύνονται ἐντὸς βόθρων ἢ ἀφορεῖνται ὑπόνομων, εἶνε δυνατὸν τὸ μεμολυσμένον περιεχόμενον αὐτῶν νὰ χύνεται καὶ τὰ σύμπτωσιν εἰς ὑδραγωγεῖον οὐχὶ σπανιῶς δικτύου ὑπόπτε ἢ μόλυνσις τοῦ ὑδραγωγείου ἀσφαλῶς θὰ μᾶς προκαλέσῃ ἐκτεταμένην ὁμαλὴν ἐπιδημίαν τύφου, ἐκ πόσεως μεμολυσμένου ὕδατος.

Τοιοῦτόν τι ἐν τῇ πόλει μας δὲν συμβαίνει, διότι τὰ κρούσματα εἰ νε σποραδικὰ καὶ οὐχὶ ὁμαδικὰ εἰς ὑρισμένην συνοικίαν.

Ἔνωσιν ὄντος ὅτι ἡ μόλυνσις γίνεται διὰ τοῦ ποσίμου ὕδατος καὶ διὰ τῶν τροφῶν, ἴδιως λαχανικῶν, ἐπιβάλλεται ὅπως ἑκάστη οἰκογένεια ἀπεφεύγει κατὰ δυνατὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδαν)

† Ἀρχιμανδρίτου
Νικολάου Βαφείδου,
Καθηγητοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΡΑΚΗΣ.

Τὸ ἐν Κομάρει ἀνευρεθὲν ἀνάγλυφον τοῦ ἥρως τῆς Θράκης, ὡς θεοῦ τοῦ κυνηγίου.

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

Εἰς τὰς ἐπιγραφάς, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὰ περισσότερα ἀνά γλυφα, ἀναγράφονται αἱ λέξεις Κ υ ρ ί ῳ ἡ ρ ω ι ἢ μόνον Κ υ ρ ί ῳ, ἤτις σημαίνει τὴν θείαν ἰδιότητα, ἐνίοτε αἱ λέξεις ἡ ρ ω ι θ ε ῷ, ἄλλοτε ἀναφέρονται ὁτόμα τε ἡμιθέων ἢ θεῶν μόναν θυσκι κὰ ἢ πόνον ἑλλάνικά ἢ καὶ ἀνάμι κτα, μετὰ τῆς λέξεως Κυρίῳ, ὅπω; προιονεφέρομεν, συνήθως παριστάνεται ὁ ἥρως τῆς Θρᾴκης εἰς ἀνάγλυφα ἀφιερωμένα εἰς τὸν Θεὸν Ἀπόλλωνα, διότι, ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ ἥρως τῆς Θρᾴκης εἶναι ἡ θρακική θεότης ἡ περισσότερον καὶ συχνότερον ἀφιερωνομένη πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἀναγράφονται καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἄλλαι πληροφορίαι τῶν ἀφιερωτῶν. οἵτινες ἐκφράζουν εὐχὴν ἢ εὐγνωμοσύνην.

Καὶ ἤδη ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἀνάγλυφον τὸν Κομάρου. Ἡ εἰκὼν ἔνέχει 1|4 μέχρις 1|2 ἐκ τοστοῦ τοῦ μέτρου ἐντός ἐσκαμμένης ἐπὶ μαρμάρου βάσεως, ἥτις ἔχει ὕψος μὲν 0,35 πλάτος δὲ 0,22. Ὁ ἥρως εἶναι ἐλαφρῶς ἐστραμμένος πρὸς τὴν κατεύθυν σιν τοῦ ἵππου. ὅστις καλπάζει δεξιά. ἡ κεφαλή του, ἀκάλυπτος καὶ ἔχουσα ὡραίαν κόμωσιν, εἶναι σύμμετρ ἡης ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ ἵππου. Κρατεῖ διὰ τῆς μόλις διακρινομένης ἀριστερᾶς αὐ τοῦ χειρὸς τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς χαίτης; ἥτις εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά. Διὸ δὲ τῆς δεξιᾶς, τὴν ὁποίαν ἔχει πρὸς τὸ αὐτὸ εἰς τὰ δεξιὰ μέρος τῆς χαίτης, κρατεῖ ἴσως ὅπλον, τόξον ἢ μᾶλλον ἀκόντιον. Δὲν ἐξακριβοῦται δμως ἐάν, κρατῇ τίποτε. διότι ὁ ἵππος ἔχει ὑποστῆ τίς τὸ κέντρον τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ πλευρᾶς σοβαρὰν βλάβην. φθάτουσαν μέχι τοῦ γόνατος τοῦ ἀναβάτου, πρὸς τὰ ἄνω δὲ ἡ χεὶρ τούτου φαίνεται φέρουσα περιχειρίδα. Ἡ βλάβη τοῦ ἵππου εἶναι κυκλικὴ κοίλωμα, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πειδική χεὶρ διὰ σιδηροῦ αἰχμηροῦ ὀργάνου, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει βάθος μὲν δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ διάμετρον ἀσχ: τεσσάρων. Πιθανὸν κέλυν εἶναι. ὅτι ὁ ἥρως περιστάνεται ὡς φύλαξ ἤθη τῶ ἀκόντιον. Εἶναι ἐνδεδυμένος χιτῶνα, ἴσως δὲ καὶ περισκελίδα.

Ἔχει πρὸς τούτοις χλαμύδα, ἥτις, περιελισσομένη χαλαρῶς περὶ τὰ στέρνα, καταπίπτει ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ ἐπὶ τοῦ ἵππου.

Καὶ διὰ τοῦτο, καθὼς καὶ ἕνεκα τοῦ προαναφερθέντος κοιλώματος, δὲν ἐξακριβοῦται, ἐὰν ὁ ἵππος ἔχῃ ἐφίππιον. δὲν ἔχε: δμως καμμίαν ἄλλην ἐξάρτησιν, ζαλινὸν ἢ ἀναβολεῖς, ὡς παρατηρεῖται ἐν γένει εἰς τὰ διάφορα ἀνάγλυφα τοῦ ἥρως τῆς θρᾴκης. Ὁ δεξιὸς ποὺς του, ἀπὸ τοῦ γόνατος,κρέμαται πρὸς τὰ κάτω, ὁ δὲ ἀριστερό, ὀλίγον διαφαίνεται κλίνων πρὸς τὰ ἐμπρός.

Μεταξὺ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τοῦ ἵππου καὶ τοῦ δεξιοῦ τοῦ κυνηγέτου ἀνέχει δι' ἐλαφρὸν γομμῶν κύων κυνηγετικός, ἔχων τὰ στόμα ἀνοικτόν, ὡς νὰ ὑλακτῇ. καὶ ὁρμῶν ἐναντίον κάπρου. Ὁ κάπρος διαγράφεται καμπὺς καὶ ὀγκώδης, ἀλλὰ ἐλαφρῶς ἐπίσης ἀνάγλυφος ὅπως καὶ ὁ κύων. Ἐ πιτίθεται δὲ πρὸς τὰ ἀριστερά, μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ ἀναβάτου καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τοῦ ἵππου. οἱ ὁποῖοι ἕνεκα τοῦ κολ πάμου εἶναι προτεταμένοι πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ὀλίγον ὑψηλά. Ὄν νοεῖται, ὅτι ὁ κάπρος καὶ ὁ κύων εἶναι μὲν ἀνάγλυφοι ἐπὶ τὰ σκέλη τοῦ ἵππου, ἐν τούτοις, ὡς ἐζάγεται ἐκ τοῦ μικροῦ σχήματος καὶ τῶν ἐλαφρῶν αὐτῶν γραμμῶν, ὑποτίθεται, ὅτι διαφαίνονται κρυπτικῶς,ὀλίγον μακρ᾽ν,ἀναλόγως βεβαίως ἔκστοις, ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τοῦ ἥρως καὶ τοῦ ἵππου.

Πρὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τοῦ ἵππου, ἐν μέρει ἔξω τῆς ἐσκαμμένης βάσεως, ἠτοι πρὸς τὰ κάτω μέρη τοῦ δεξιοῦ πλευσίου, τρόπον τινὰ τῆς εἰκόνος, ὑπάρχει πάξ. Οὗτος φέρει κανονιδὲς κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ὑπτινοῦ τὰ ἄκρα κατέρχονται ἐκατέρωθεν. ἐκτὸς ἐάν πρόκειται περὶ τῆς κόμης του. Φέρει πρὸς τούτοις χιτωνίσκον, ὅστις, ἐζινκυόμενος μέχρι τῶν ἰσχίων, ἀφίνει ἀκάλυπτα τὰ ἄνω ἄκρα.

Γονατίζει πρὸς τὴν κάτω γω νίαν τῆς βάσεως εἰς στάσιν κατ' ἐνώπιον, οἱ πόδες του ὅμως φαί νονται ἐστραμμένοι πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτωθεν τοῦ κάπρου.

Ἐπειδὴ αἱ χεῖρές του φαίνονται ἐστραμμέναι πρὸς τὰ ὀπίσω, πρόκειται, πιθανόν περὶ γόνου ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας ἢ ἡγεμονόπαιδος, ἐκταθέντος δεδεμένου πρὸς βοᾶν τῶν ἀγρίων θη ρίων καὶ φιλοσζομένου ὑπὸ τοῦ ἥρως. Οὕτω πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῇ καὶ ἡ κατα σκευὴ καὶ ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἀνάγλυφου τῷ κυνηγέτῳ ἥρωι καὶ θεῷ Ἀπόλλωνι. πρὸς ἐπιφανὴ δηλονότι, εὐγνωμοσύνης.

Ἡ εἰκὼν δεικνύει καλὴν τεχνο τροπίαν ἐν γένει. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι λεία ὁμαλὴ καὶ ἀρμονική, φέρει δὲ καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μακρᾶ:ίνος χρόνου. Ἔχει τὰς ἑξῆς ἐλλείψεις: ἡ οὐρὰ τοῦ ἵππου ἐξέρχεται κατὰ τι ἀπὸ τῆς βάσεως, ὁ δὲ πάξ, ὅπως εἴπομεν, εἶναι σχεδὸν κεῦ' ὁλοκλη ρίαν ἐπὶ τοῦ κλιμοῦ. Τὸ ὅλον μάρμαρον. ἔξω τῆς βάσεως, ἀνι σον καὶ ἀνώμαλον κατὰ τὰς πλευ ρὰς, εἶναι πλατύτερον εἰς τὴν ἄνω πλευρὰν καὶ ἰδίως εἰς τὴν κάτω. ἔνθα εἶναι κεκαρμένη ἡ ἀνωμαλία ἐπιγράφη ἢ ἐκ τῶν διαφόρων θραύσεων καὶ κρυπτικῶν, ἐκτὸς τῶν ἐγκεκαμμένων ἐπὶ τῶν προσώπων τοῦ ἥρως καὶ τοῦ ἵππου, καθὼς καὶ τοῦ κοιλώματος τῆς κοιλίας αὐτοῦ, μεγαλείτερος εἶναι ὁ πρὸς τὴν ἄνω ὑψηλοτέρ γωνίαν, διερχόμενος διὰ τῆς βάσεως τῆς εἰκόνος. φαίνεται ὅστι νὰ λείπῃ ὁλόκληρος γωνία πάντωμηα.αὐτοχὼς ἀβλαβὲς.σπανδαιότερος δμως εἶναι ὁ τῆς κάτω πλευρᾶς,ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς γωνίας πρὸς τὴν δεξιὰν.

Ὡς ἐκ τούτου μένει ἐλλιπὴς καὶ ἀποβαίνει δυσανάγνωστος ἡ δλη ἐπιγραφή. λαμβανομένης μάλιστα ὑπ ὄψιν καὶ ἑτέρας βλάβης εἰς τὴ τέλος τοῦ δευτέρου στίχου.

Ἡ ἐπιγραφή. ἑλληνική καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων ἴσως μόνον στίχων. εἶναι κεχαραγμένη ἐπὶ τῆς ἀνεχούσης ἐπιφανείας τοῦ μαρμάρου. Ἔχει τὸν συνήθη τύπον καὶ χαρακτῆρα τῆς κλασικῆς ἑλληνικῆς ἐποχῆς. ἀνάγκαιδιωσεις:τοῦ τελευταίου;αἰάνος τῆς ῥωμαϊκῆς, διότιὁ ἐξελληνισμός τῆς ἐπαρχίας Θρᾴκης συντελεσθῆ τὸν Β αἰῶνα (Μ. Ἀπιστολίδου Θρακικά Ζ, 198).

Κατὰ τὴν δυνατὴν ἐκ μέρους ἡμῶν γενομένην ἀνάγνωσιν ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΥΡΙΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΥΛΟΥΖΕΝΙΣ (ΑΥΛΟΥΖΕΝΕΟΣ) ΕΥΣΑΜΕΝΟΣ
(..... ΡΙΟΝΑΛΕΟ ...)

Ὁ ἀφιερωτὴς φέρει τὸ ὄνομα Α ὐ λ ο ύ ζ ε ν ι ς καὶ εἶναι εἷς τοῦ συγκυίου Αὐλουζένεος (!).

Τὸ ὄνομα Α ὐλοὺζενις ἢ Αὐλουζένης εἶναι γνῆσιον θρᾳκικόν. Δυστυχῶς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ τρίτου δὲν διακρίνονται καθαρῶς,, διὰ τοῦ τὸ ὀθόσαμεν αὐτὰ ἐντὸς παρεν; θέσεως. Ἐκ τοῦ κατέρου δὲ στίχον ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπάρχοντα γράμματα μόνον, καὶ μάλιστα χωρὶς καθόλου σχεδὸν νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ αὐτῶν

Ἐν τέλει ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν περὶ τοῦ ἀναλύφου τῶν Κομάρου καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἄνωθεν τῆς εἰκόνος διακρίνεται ἑτέρα ἐσκαμμένη βάσις, μικροτέρα, καλῶς φαίνεται, τρίγωνική ἐν εἴδει κατάπτης ναοῦ. Ἐπειδὴ δέ. καθὼς εἴδομεν, τὸ κάμαρον εἶναι τεθραυσμένον. τίποτε ἄλλο δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν διακρίνεται, πλὴ μόνον ἀκαθάρισεὶς τὴς ἕδρῃ ἐκ σχήματι ἀνεσταμένου κάνου ἐν τῷ μέσῳ τῆς βάσεως ταύτης καὶ ὑπερθεν ἀκριβῶς τῆς κ. φαλῆς τοῦ ἥρως.

Διδυμότειχον Μα'ιος 1937

† Ἀρχιμανδρίδης
Νικόλαος Βαφείδης,
Καθηγητής.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΟΙ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ 1938

Καλοῦνται ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ περιοδεῦ σον Στρατ. Συμβούλιον οἱ ὑπόψηφιοι εἰς τὴν κλάσιν 1938. οἱ μέχρι 31-12-1956 ἀποκτήσαντες τὴν ἐλ. ὑπηκοότητα γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ 1904-1915, οἱ ἐν ἀναβολῇ [ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει τὴν 31-12-37], οἱ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑπηρετοῦντες ἀ δελφοῦ ἀνεξαρτήτως κλάσεως [ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει τὴν 31-12-37] καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, οἱ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑγείας ἀνεξαρτήτως κλάσεως [ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει τὴν 30-6-37] καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς.

Τὴν 19ην Ἰουλίου θὰ προσέλθουν εἰς Τύχιον τὰ χωρία: Πέπλος, Τριφύλλι. Λευκίμη. Λαγινά καὶ Τύχιον.

Τὴν 21 καὶ 22 Ἰουλίου θὰ προσέλθουν εἰς Σουφλίον: ἡ πόλις Σουφλίον, Δαδιά Κορνοφωλεά.

Τὴν 24 εἰς Κυριακήν: τὸ Μ. Δέρειον, Πρωτοκλήσι, Μαυροκκλήσι, Κυριακή.

Τὴν 26 εἰς Λάβαρα: Λάβαρα καὶ Μάνδρα.

Τὴν 28-29 εἰς Διδυμότειχον: Ἡ πόλις Διδυμότειχον, Ἀμέριον, Ἑλληνοχώριον, Πετρώδες, Πύθιον, Ἀσημένιον.

Τὴν 31 εἰς Κυανήν: Κυανή, Ἀσβεστάδες, Ἀσπρενέρι. Μάνη Καρωτή, Βρυσικά.

Τὴν 2 Αὐγούστου εἰς Ἐλαφοχώριον: Μεταξάδες, Ἀλεποχῶρι. Παλιοῦρι, Πεσιμενικὸν Σκευοτυχῶρι. Ἐλαφοχῶρι.

Τὴν 4 Αὐγούστου εἰς

[Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα]

Χ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ

Ἁγία πέτρα — Δημοτικὰ- Διδυμότειχοτειχον — Πλωτινόπολις

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

Καὶ ἀφοῦ κατὰ τὴν βίαιν τοῦ κρημνοῦ, ἀφηγεῖται, κτίζοντες οἱ τοῦρκοι σιρατώνας ἱππικοῦ ἐδρον ἀρχαίαν δεξ.μενὴν, μεγέθους μεγάλης αἰθούσης, πλήρη ὕδατος βορβορώδους.

Ὁ ἀξιωματικός δέ, Οὐγγρος τὸ γένος, ἀνιτιφρὴν νὰ ἴδῃ τὰ περιεχόμενον καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἐκκάθαρσιν δι' ἀνάλας, δὲν κατώρθωσεν ὅμως, διότι ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ὕδατος ἐγένετο διαρκῶς, ὅθεν καὶ ἀπέσυρ τοῦ ἐγχειρήματος ὁ Οὐγγρος, ἀγνωστον δὲ ποῖον τάχυν ἐλάβεν ἡ δεξαμενὴ προβάλλοις ὅμως ἠτο ἀρχαία καὶ ἐπίσημος ὡς ἀπεδείκνυε κίμαξ μαρμαρίνη, διὰ τὰ κατέλθῃ τις ἀπὸ τὴς εἰσόδου πρὸς τὰ κάτω καὶ λάβῃ ὅδωρ. Ἕτερον μαρτύριον ἀρχαίας πόλεως κατὰ τὰ ἐκεῖ ἀναφέρει ὁ κ. Δελόγραγ. πλὴν ἀλλ' ὧν καὶ τὰ καὶ νῦν ἀκόμοντα ἐμπέλια τείχους κατὰ τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ τόπου, τὴν πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν.

Ἀλλὰ πολὺ ἀνάλογ ἐρείπια ἤσαν ἄρδην ἐλεγε ὁ κ. Δελόγραγ ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ κατὰ τὴν νεν γέρνοντ ὁ ἀρχαῖος ὁρμὸς ἀπέχετ ἐν ἐκ ὁρμοῦ τοῦ ποταμοῦ κατασκευασθὴ γραμμὴ προκυμαίας (κ. χωμάτο., πρὸ τῆς ὁποίας κατέλθομον, πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἀ τοῦ, συχναὶ φορτηγίδες ἐκ τῶν παραλίων τοῦ Αἰγαίου καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Λέσβου, καὶ διὰ σανίδος ἀπεβίβαζον τὸ φορτίον. Οἱ ποταμοὶ τότε καὶ Ἕβρος καὶ ὁ ἡμέτερος παραπόταμός του εἶχον πολὺ βαθυτέραν τὴν κοίτην καὶ πλωτὴν, Ἐνόμιζε δέ ὁ κόσμος, λέγει ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης μετεφέρθησαν οἱ κάτοικοι πρὸς τὰ ἐδῶ, πρὸς τὴν νέαν πόλιν, τὴν ὁποίαν οἱ χωρικοὶ ἔλεγον ἢ κάστρο ἢ Δημοτικά.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τοῦρκοι ἔλεγον Νεκιόστικα, ἀλλ' εἶχον συνείδησιν καὶ τοῦ κατὰ τὸν Γρανικὸν τοῦ Ἑλλησπόντου Νεκιέστικα (-- δημοτικὰ) καὶ διὰ τοῦτο ἔκαν ὁ ἴδιος ἠθέλησε νέος ἔτι νὰ στείλῃ γράμμα μὲ ἐπιγραφὴν Νεκιέστικα ἐκ Σμύρνης, ἠλωκέθη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐκτελεστικοῦ ποῖα Νεκιέστικα ἐντοεῖ, τὰ ἐν Ἀνατολῇ ἢ τὰ ἐν Ῥοδωλίᾳ;

Οἱ Ἀρχαιολόγοι ὅμως ἔλεγον ὅτ' ὄρυν κατὰ τὰ ἐρείπεια τῆς Ἁγίας Πέτρας ὡς ἐρείπια τῆς Πλωτινοπόλεως τυχόν, καὶ Ἤπει ῳώτης τὴς ἀρχαιολόγο., Μολοσσὸς τὸ ὄνομα πάθε, τότε εἰς Διδυμότειχον ἦν ἀφορᾶσι νομίσμα ταΠ λ ω τ ι ν ο π ο λ ι τ ῶ νὑπῆρξεν ἄτυχῆς, διότι τὰ ἰδικὰ των νομίσματα δὲν ἦσαν Π λ ω τ ι ν ο π ό λ ε ω ς, καθωδήγησαν ὅμως ἔνον πρὸς τὰ ἐρείπια τῆς Ἁγ. Πέτρας, τὰ ὁποῖα ὁ Μόλοσσὸς ἐπεθύμει μὴν νὰ εἶναι τῆς Πλωτινοπόλεως, ἡ τύχη ὅμως εἰς οὐδένα ἀρχαιολόγον ἔδειξε τὴν βεβαιότητα τῆς θέσεως μέχρις οὗ μόνη τὴς ἀποκαλύφθ ὡς ἐκφώνεις ἔπραξε, τὴν πρὸς τὴν Μόρκον Φίλιππον αὐτοκράτορα ἀναθεματικὴν ἐπιλίν καὶ δι' ἀπὸ τῆς πιστοῦσι τὴν ἀόλν τῆς Πλωτίνης.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 3-5-37
Χ. Ν. Δρακοντίδης
Τ. Γυμνασιάρχης.

ΣΙΝΕ - ΔΗΜ. ΛΕΣΧΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Κατάστημα Τσιρμούλα—Καμπουράκη ἀφίχθησαν ἄλλα τὰ εἴδη τῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων.

1) FEDERAL [Φεδεράλ] Ἀμερικανικῶν Ἐργοστασίων
2) SET [Σὲτ] Ρωσσικῶν Ἐργοστασίων
3) LUX [Λοὺξ] Ἑλληνικῶν Ἐργοστασίων

Διατίθενται λαμπτῆρες ὅλων τῶν Batt ἤτοι τῶν 3, 5, 10, 14, 15, 25, 40, 60, 75, καὶ 100, 150 Batt μὲ φῶς ζωηρὸν, ἔντονον, ἀναπαυτικὸν στὰ μάτια καὶ στερεότητος ἠγγυημένης.

Τιμὲς ἀσυναγώνιστες.

Σὲ λίγες μέρες θφάνει ὁ ΚΡΟΝΟΣ
Ὁ Βασιλεὺς τῶν Λαμπτήρων
Ὅλοι τοὺς ἠλεκτρικοὺς λαμπτῆρας σας ἀπὸ τὸ Κατάστημα

Ἀφετηρία ὁραχ. δέκα χιλιάδ[ες] [10.000].
Ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα ὁ ὁραχ.

Ε. Σπυρόπουλος
Ἀ. Σπυρόπουλος
Ν. Τζέ...

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893
112 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
(ἐν ΑΓΓΛΙΑ ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΚΥΠΡΩ)
Ὀργανισμὸς ἱδρυθεὶς ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205 West 33rd Street N.YORK
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΚΟΥΣ ΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΟΡΟΥΣ